

[Undervisningsministeren]

ge udvalg bør ske en smidiggørelse af reglerne for godkendelse af uddannelsespladser, vel at mærke uden at det faglige niveau sænkes. Jeg føler mig ganske overbevist om, at arbejdsmarkedets parter vil leve op hertil, sådan at et af de centrale principper i erhvervsuddannelsernes styring kan bevares.

Kjelgaard (KF):

Jeg beklager, at jeg ikke fik så forfærdelig meget at takke ministeren for. Der var ikke ret meget nyt i det. Jeg forstod ministeren sådan, at ministeren ikke vil tage noget initiativ til at smidiggøre ret meget, heller ikke i forbindelse med ansættelse af lærlinge.

Jeg kan tilføje til den begrundelse, jeg har givet spørgsmålet, at jeg kender den pågældende forretning, og jeg føler mig absolut tryk ved en eventuel dispensation fra fuldtidsbestemmelserne. Forretningen har uddannet adskillige elever, og flere af dem har endda fået diplom ved de afsluttende prøver. Mig bekendt har læremesteren det fulde ansvar for, at den pågældende lærling får den uddannelse, vedkommende har krav på. Hvis uddannelsen er mangelfuld eller lærlingen ikke består en afsluttende prøve, kan læremesteren drages til ansvar.

Derfor virker det på mig helt barokt, at der skal så meget til. Sagen har været behandlet i Fællesudvalget for Butikslærlinge to gange. Det har været afslag begge gange. Der er altså en tredje mulighed, som ministeren gjorde opmærksom på. Jeg synes alligevel, at det er en meget besværlig fremgangsmåde. Hvis ministeren herfra ville love at ændre bestemmelserne, sådan at man trygt kunne ansætte lærlinge, så der blev lidt mere mening i det, regeringen siger om, at den vil udbygge lærlinge- og praktikpladser osv., sådan at ansættelser kunne ske på en mere smidig måde, i stedet for at man skal igennem så mange instanser, når det i sidste ende alligevel er læremesteren, der har det fulde ansvar for lærlingens uddannelse, ville det være godt. For jeg synes, det er helt urimeligt, hvis den konkrete sag her bliver underkendt en gang til. Så er alternativet ungdomsarbejdsløshed, og det kan ikke være meningen i en tid med så stor arbejdsløshed, som vi har.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Kjelgaard beklagede, at han ikke kunne takke mig, fordi jeg ikke ville tage et initiativ. Grunden til, at jeg ikke vil tage et initiativ, er den simple, at dette initiativ er taget. Det er taget i forbindelse med aftalen med det private arbejdsmarked om fremskaffelse af lære- og praktikpladser. Det fremgår både af denne aftale og af den tilsvarende aftale, der er lavet med det offentlige arbejdsmarked, at der skal tilsigtes en smidiggørelse af reglerne i et nært samarbejde med de faglige udvalg.

Hr. Kjelgaard beklagede, at en godkendelse skulle igennem »så mange instanser«. Den bemærkning forstår jeg slet ikke, for godkendelse skal foretages af det faglige udvalg, og siger det ja, er der ikke flere instanser. Der er én instans. Der er altså også en ankenemulighed, i dette tilfælde lærlingerådet. Det synes jeg ikke er noget tungt system. Alternativet måtte jo være det, som jeg ligesom forstod lå i hr. Kjelgaards bemærkninger, at der slet ikke skulle nogen godkendelse til. Det kan jeg ikke rigtig forestille mig at hr. Kjelgaard virkelig mener: at vi skulle have uddannelsespladser uden godkendelse på forhånd.

Jeg mener, at det system, der er, er godt. Der kan være nogle steder, hvor det skal smidiggøres; sagsbehandlingen – det erkender jeg – kan somme tider være lidt lang. Det er udtrykkelig nævnt i aftalen med det private arbejdsmarked, at vi skal se på en række af de ting. Jeg tror, at en række af de anker, hr. Kjelgaard nævner, vil kunne løses i det arbejde, der nu forestår.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 1019

3) Til *undervisningsministeren* af:

Arne Melchior (CD):

»Hvornår agter ministeren at nedsætte et udvalg til gennemgang af lærlingeloven?«

Skriftlig begrundelse

Under folketingets debat den 12. februar 1981 anmodede jeg om nedsættelse af et udvalg til gennemgang (forenkling) af lærlingeloven.